

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

תאריך : ג' אב, תשע"ח
15 יולי, 2018
מספרנו : פמת"א 140/14
תיק חנינה : 1049-18

לכבוד :
נוחי פוליטיס, עו"ד
מנהלת מחלקת חנינות

הנדון: בקשת החנינה של יניב חיון ת.ז. 033171950

[סימוכין : מכתבכם מיום 2.7.2018]

התבקשתי לחוות דעתי בנוגע לבקשת החנינה שהגיש יניב חיון ת.ז. 033171950 (להלן: "המבקש"). כפי שיפורט בחוות דעתי, אינני סבורה כי יש מקום להיעתר לבקשה, ולהלן יובאו נימוקיי.

הכרעת הדין וגזר הדין

ביום 17.4.2018, במסגרת הליך גישור, הורשע המבקש על פי הודייתו בעבירות של סיוע לקבלת שוחד; סיוע לגניבה בידי עובד ציבור; רישום כוזב במסמכי תאגיד; קבלת הכנסה בעבודה ביודעו שלא נוכח ממנה מס; ואי תשלום דמי הביטוח הלאומי בעד עובד.

על המבקש נגזרו העונשים המוסכמים הבאים:

1. 18 חודשי מאסר בפועל.
2. קנס כספי בסך של 50,000 ₪.
3. מאסר על תנאי.

כמו כן הוחלט על חילוט הכספים המזומנים שנתפסו במסגרת חיפוש שבוצע בבית המבקש, לאחר שיועבר מהם סך של 30,000 ש"ח לצרכי משפחתו וכן לאחר שישולם באמצעותם הקנס שהוטל על המבקש במסגרת גזר דינו.

מצ"ב גזר דינו של המבקש.

אודות המבקש וכתב האישום שבגינו הורשע

1. כתב האישום הינו אחד מתוך מכלול כתבי אישום שהוגשו בפרשה שעניינה בשחיתות שלטונית מסועפת בתאגיד המים של העיר תל אביב-יפו "מי אביבים" (להלן: "מי אביבים"). במסגרת הפרשיה, קבלניות משנה שונות, אשר זכו במכרזי מי אביבים (להלן: "הקבלנים הזוכים"), נתנו שוחד, בסכומים של מיליוני שקלים, לעובדי מי אביבים במשך שנים, ובתמורה לאישור חשבונות עבודה כוזבים, שהגישו הקבלנים הזוכים, בסך של עשרות מיליוני שקלים. במי אביבים שלטה מערכת שוחד מסודרת ומאורגנת שכללה כמעט את כל עובדי תחזוקת תשתית המים והביוב בתל-אביב יפו וכמעט את כל הקבלנים הזוכים.
  2. המבקש היווה גורם מסייע למערכת השוחד ותרם לאפשרות ביצוע העבירות. המבקש, אשר היה שכיר אצל אחד הקבלנים הזוכים, היה מעביר בעצמו, מדי חודש בחודשו, את כספי השוחד לאחד מעובדי מי אביבים.
  3. המבקש, היה גם אחד מהגורמים מטעם אחד הקבלנים הזוכים, אשר היה ממלא את פקודות עבודה, תוך שהוא כולל בתוכן סעיפי חיוב פיקטיביים (למשל, פריטי עבודה שלא בוצעו, או פריטים שחויבו בניגוד להוראות המכרז, או חיובים כפולים וכד'). המבקש העביר פקודות עבודה אלו, בידעו כי הן כוללות חיובים פיקטיביים, לאישורם של עובדי מי אביבים אשר שוחדו על ידי הקבלנים הזוכים. כתוצאה מכך, מעסיקו, קיבל לרשותו מיליוני שקלים מכספי ציבור אשר להם לא היה זכאי.
  4. אם לא די בזאת, המבקש תפקד גם כ"שליח" מטעם אחד העובדים הבכירים במי אביבים, אשר היה אף הוא משוחד. לבקשת אותו עובד ציבור בכיר שסרח, היה המבקש מפעיל לחץ על מעסיקו כך שהלה יזדרז בהעברת כספי השוחד. בתמורה ל"שליחות" זו, העביר עובד הציבור שסרח למבקש, נתח מאותם כספים מזומנים שקיבל. בכך, הקל המבקש על קבלתו ומתן השוחד ותרם תנאים לשם קבלתו.
  5. המבקש עצמו נהנה אף הוא ממעשיו העבריינים, כאשר קיבל כ"השלמה" לשכרו החודשי המדווח אשר עמד על כ-11,000 ₪ נטו, תוספת של בין 8,000-5,000 ₪ במזומן, בכל חודש, בין השנים 2008-2013.
  6. לסיכום חלק זה, המבקש הורשע בעבירות החמורות המתוארות לעיל, בשל מעשיו ופעולותיו, שבמסגרתן הוא, באופן ישיר, העביר מטעם קבלן שזכה במכרז, שוחד לעובד ציבור, בסך של 278,802 ₪ ואף פעל בשם עובד ציבור שסרח בכדי לזרז את מעסיקו כי שיעביר את תשלומי השוחד. בנוסף, המבקש סייע למעסיקו ולעובדי מי אביבים המשוחזדים לגנוב כספי ציבור בסך של 8,983,967 ₪, בכך שמילא והגיש לתאגיד המים פקודות עבודה כוזבות. המבקש, במעשיו, לא רק שהיה הגורם שהעביר בעצמו חלק מכספי השוחד, אלא אף נתן יד במודע ובמתכוון לגזילת כספי ציבור בשווי מיליוני ש"ח מתושבי תל אביב יפו. אם לא די בזאת, המבקש קיבל ממעסיקו "השלמת שכר" שאינה מדווחת בסך של כ- 562,000 ₪.
- מצ"ב כתב האישום המתוקן בו הורשע המבקש (ר' בעיקר ס' 21, 133-138, 158-161, 220-233, 281, 284, 288).

נתונים נוספים שלא עולים מכתב האישום

7. על פי הנחיית פרקליט המדינה שמספרה 10.9 – תגובת הפרקליטות על בקשה לקבלת חנינה, אתייחס בפרק זה לנתונים ושיקולים רלוונטיים נוספים אשר אינם עולים מכתב האישום ואשר שופכים אור נוסף על אופיו, התנהגותו ודרך פעולתו של המבקש.
8. ראשית, בניגוד לנאשמים אחרים בפרשה, המבקש לא שיתף פעולה במסגרת חקירותיו והכחיש נמרצות את חלקו בפרשיה חמורה זו. המבקש לא שמר על זכות השתיקה המוקנית לו בדין, אלא בחר "לשתף פעולה" למראית עין ולספר גרסה שקרית.
9. שנית, מהאזנות הסתר אשר היוו חלק מחומר הראיות, עולה מעורבותו הרבה של המבקש בביצוע העבירות, כך שאין לראותו כ"שליח" בלבד, או כשכיר שנענה לבקשות מעסיקו. מהאזנות הסתר עולה כי המבקש עצמו ניהל ביד רמה ואף יזם בעצמו את הגשת פקודות העבודה הכוללות חיובים פיקטיביים תוך שהוא יודע שבכך נגזלים כספי ציבור בסכומים של מיליוני שקלים. המבקש בעצמו נהנה מפעילות עבריינית זו, שכן כתוצאה ממנה, הוא קיבל "בונוסים" גדולים יותר ממעסיקו. להלן, אציג חלק מקטעי השיחות שנקלטו בעניין זה, הממחישות את מעורבותו ויוזמתו הרבה של המבקש בפעילות העבריינית ובתרומה לביצועה.
10. בהאזנת סתר מיום 8.10.2013, מתרברב המבקש ("יניב") איך הצליח להגיש למי אביבים פקודות עבודה כוזבות, הכוללות תוספות אשר הקבלן לא היה זכאי להן, בסך של מאות אלפי שקלים (שיחה 132 מעמדה 98421):

"יניב: וואלה, אתה יודע כמה הספקתי, אתה יודע כמה הספקתי בכמה הימים האלה פאייד
פאייד: ינעל דינק
יניב: אתה לא מאמין פאייד בעיניים שלי, סגרנו רק בביובית היום תוספות 315 אלף שקל בלי גלובלי בלי גלובלי
פאייד: מה אתה אומר
יניב: גלובלי עוד 300 אני סגרתי לו, לא,
פאייד: (לא ברור)
יניב: (לא ברור) חודשיים, חודשיים רצוף כאילו 8, 9, 8, 9
פאייד: כן
יניב: רק הביוביות איזה 700 אלף
פאייד: חודשיים תוספות
יניב: תוספות, משהו כזה כן
פאייד: מה
יניב: 700, 600 אלף רק תוספות בלי הגלובלי, איזה
פאייד: יפה
יניב: מיליון שקל, קרוב למיליון שקל, ו
פאייד: מה אתה אומר
יניב: ו, את הפקודות של הכיסויים שלי ושל שלומי שאנחנו עושים אותם עוד איזה 260 אלף ושלומי את המים
פאייד: (לא ברור)
יניב: ו... תתנת... סגרנו לו
פאייד: יום וחצי (לא ברור) 700, 300
יניב: סגרנו לו בחודשיים איזה מיליון ומשהו כאילו מיליון מאתיים מיליון שלוש מאות
פאייד: אהה נשאר לו 300 אלף, 400 אלף נקי הוא מסודר,
יניב: יישאר לו בטח שיישאר לו"

11. בהאזנת סתר מיום 13.10.2013 בין המבקש לבין מעסיקו ("אהוד"), ניתן לראות איך המבקש בעצמו יוזם סיטואציות בהן ניתן לנצל את מי אביבים ולהגיש חשבונות מנופחים ופיקטיביים לתשלום (שיחה 618 מעמדה 98421):

"יניב: לא, בלאגן לא יהיה, פתחנו ת'סתימה.
אהוד: פתחנו?
יניב: כן, עזוב אל תגיד לו כלום.
אהוד: אהה הבנתי...
יניב: עזוב, אני אשאיר שמה משאית אחת שם, בסדר אני...
אהוד: אה הכל בסדר שם כאילו?
יניב: כן, פתחנו ת'סתימה אהה כמעט דוד... עכשיו דיברתי עם דוד הוא אומר לי יניב, פתחתי ת'סתימה.
אהוד: כי גרינברג אמר תביא לשם כוחות תביא לשם זה...
יניב: כן הוא אמר... דיברתי עם בוריס, אמרתי לו בוריס מה מה הסיפור שמה? למה אתה אומר כן לפתוח לא לפתוח? הוא אומר לי לא יודע, גרינברג אומר לי אל תפתח שיזדיינו אל תפתח להם את הסתימה תעשה רק שאיבות, בסדר, מאיפה הוא צריך לדעת שפתחתי ת'סתימה, אין שמה אף מפקח...
אהוד: נו אז אפשר לדחוף לו שם חשבון יפה.
יניב: כן, נדחף שמה משהו, כן בטח. שאיבות ו..."

12. בהאזנת סתר מיום 10.10.13 מספר המבקש על הבונוסים שאהוד, המעסיק שלו היה נותן לו, בגין פקודות העבודה המנופחות והפיקטיביות שהיה המבקש מגיש למי אביבים (שיחה 322 מעמדה 98421):

"יניב: תקשיב...יש כבר עשר, יש לי כבר עשר אלף. כי זה דולרים טובים במיוחד לתאילנד, עזוב אני יודע מה עושה, תקשיב יש לי כבר עשר ועכשיו אהוד צריך להביא לנו בונוס לי ולשלומי על החשבונות שסגרנו לו, סגרנו לו יפה.
פאיי: כן.
יניב: אז הוא אומר לי עכשיו, אני אביא לכם דולרים, לא הספקתי היום מחר אני אביא לכם דולרים, הבנתי?
פאיי: כן.
יניב: אז אני מאמין שהוא יביא לנו לא פחות מאלפיים דולר כול אחד, שלוש אלף דולר אז לא צריך ת'דולר לא צריך את הדולרים, לא צריך את זה."

מצ"ב תמלילי השיחה המלאים.

13. לסיום פרק זה אבקש להעיר כי בפרשה זו התעורר קושי רב לפענח את העבירות המורכבות, שכן בכל הנוגע לאישום הגניבה - העבירות הוסו בתיאורים מקצועיים שהוכנסו לתוך פקודות העבודה ובהמשך, הם אף קיבלו אישורים מקצועיים שאינם מובנים להדיוט או לכל מי שלא היה מעורב במזימה. בנוגע לעבירות השוחד – מטבע הדברים מדובר בעבירות הקשות מאוד לחשיפה, שכן התשלומים התבצעו במזומן, במחשכים, בין שני גורמים אשר לשניהם יש אינטרס משותף להסתיר את העבירות. גילוי העבירות אותן ביצע המבקש, ההצלחה בפיצוח התמונה העובדתית והגשת כתב אישום בגין עבירות אלו הינו פרי מאמץ רב של רשויות התביעה והאכיפה במלחמתן כנגד השחיתות הציבורית.

14. עברתי על נימוקי בקשת החנינה וחשוב לי לציין כי מרבית הטענות (סעיף 1, 3.9-3.15, 5 לבקשה), נטענו משכבר מלפני בית המשפט וגם בפני התביעה עת שקלה התביעה אם להיעתר להצעת הענישה המקלה שהציע בית המשפט של הגישור. כך, נשקלו משכבר, כשיקול להקלה בעונש, הן על ידי התביעה והן על ידי בית המשפט הנכבד, מצבו האישי של המבקש, לרבות היותו אב לשלושה ילדים קטינים, וכן הטענה בדבר ילדותו הקשה והטענה כי נשלח לפנימייה וכי נדרש לסייע בכלכלת הבית עוד מגיל צעיר. עוד נשמעה ונשקלה משכבר הטענה כי למרות מצבו הסוציאו-אקונומי בעת התברגותו שירת המבקש שירות צבאי. בנוסף, נטענו ונשקלו משכבר טענות המבקש כי למאסרו תהיה השלכה קשה על ילדיו הקטינים וכי המבקש לא גרף לכיסו את כספי השוחד והגניבה. ולבסוף, גם הודאתו טרם החל הליך ההוכחות, היעדר עבר פלילי, והקשיים שיהיו כתוצאה מכך שמדובר בנשיאת תקופת כליאה ראשונה בחיים נשקלו אף הן כנסיבות לקולה (ר' למשל טיעונים לעונש מטעם המבקש – עמ' 111-112 לפרוטוקול, וכן בהכרעת הדין - פסקאות 2 ו-3, 5-7 בעמוד 113).

15. **הנה כי כן בית המשפט בעת שגזר את הדין, היה מודע לנסיבות שאותם מבקש החנינה מעלה.**

16. בענין התנהגותו של המבקש בכלא (ס' 2 לבקשה), אין לח"מ ידיעה אישית בעניין. יחד עם זאת, אבקש להדגיש שני עניינים. הראשון, הכיצד ניתן ללמוד על "התנהגותו הטובה" של המבקש, כאשר מדובר בתקופה של שלושה חודשים בלבד מאז החל לרצות את עונשו? השני, אין זה מפתיע שעברייני צווארון לבן "מתפקדים כראוי" במהלך מאסרם. הרי עסקינן באנשים לכאורה נורמטיביים, אשר עצם תפקודם "התקין" בחברה והשתלבותם בעמדות מפתח, הוא זה אשר אפשר להם לבצע את העבירות. נדמה כי מימד ה"נורמטיביות" שיש למבקש, מעמדו החברתי ונסיבות חייו היו צריכים להוביל אותו לשקול היטב את פעולותיו ולבחור בדרך הישר. לדעתי, משלא בחר המבקש בדרך הישר, אין להקל עליו בשל נסיבה זו (שאינה יוצאת דופן לגביו) במסגרת בקשת חנינה. הרי, לא מדובר באסיר שעבר איזשהו שינוי ותהליך שיקום שאיפשר לו לתפקד כ"אסיר למופת".

17. לגבי הטענות העולות בסעיף 3, בדבר החוויה האישית בעצם החקירה וההעמדה לדין, הרי שברי כי לא ניתן להתחשב בשיקול זה. מי אשר מבצע עבירות כלכליות, מתוככמות, במשך שנים ומסווה אותן במסמכים ובאישורים, צריך לדעת שאם וכאשר יחשפו רשויות האכיפה את מעשיו, פענוח העבירה יארך זמן. לא ניתן לקבל טענה זו, כשיקול להקלה, כאשר מי אשר גרם מלכתחילה לכך שהחקירה והפענוח ימשכו זמן רב, הוא המבקש עצמו, באופן בו בחר לנהל ולהסוות את פעולותיו העברייניות. ר' דברים שאמר כב' הש' נ' סולברג, בבש"פ 4911/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.6.2018) בענין פרשיה אחרת ובהקשר אחר אמנם, אך הדברים יפים גם לענייננו :

"מוסכם על הכל כי מדובר בתיק מורכב, עצום ורב. במגה-תיק שכזה קשה לכל המעורבים: לב"כ המבקשת, לב"כ המשיב, לבית המשפט, ולמשיב עצמו כמובן. המשפט הולך ומתארך, ולפי הצפי יתארך עוד זמן רב, קודם כל מחמת מורכבות העניין והיקפו. ידע כל נאשם שפשע לכאורה בכגון דא, בתיכוס, בתעוזה, לאורך זמן, ש'פיצוח' מעשיו הרעים יארך זמן, הוכחתם מורכבת, והמשפט ממושך. זו נקודת המוצא."

18. לגבי הטענות העולות בסעיפים 4.6-4.12, בעניין הפער בין עונשו של המבקש לבין עונשו של עד המדינה, מוטב היה אילולא נטענו טענות אלה מאשר נטענו. ראשית, עד המדינה, **בניגוד גמור למבקש**, כבר בעת מעצרו, החליט לשתף פעולה ולמסור גרסאות מפלילות ביחס לעצמו וביחס למעורבים רבים ובכירים, בין אם בתוך מי אביבים ובין אם מחוצה לו. המבקש לעומת זאת, בחר בטקטיקה שונה לחלוטין. המבקש לא שיתף פעולה, וחמור מכך - בחר למסור גרסאות שקריות, שבינן לבין האמת אין דמיון. שנית, המבקש התייחס רק לעונש המאסר שהוסכם כי ייגזר על עד המדינה, אך שכח לציין כי במסגרת הסכם עד המדינה, הוסכם על ענישה כלכלית בסך של **14,500,000 ₪**.

בניגוד לטענות המועלות בסעיף 4.9, הסכם עד המדינה נחתם על פי ההנחיות ובאישור כל הגורמים הנדרשים. מצער מאוד שהמבקש בחר להעלות טענות חסרות שחר אלו ולהשחיר את פני גורמי האכיפה והתביעה. לא כך מצופה ממי אשר בוחר להגיש בקשת חנינה.

19. ביחס לטענה המועלית בסעיף 5.2 לבקשה הרי שביחס לעבירות שביצע המבקש וכן ביחס לסכומים שהשתכר המבקש (הן השכר המדווח והן "ההשלמה בשחור"), 50,000 ₪ שנגזרו עליו כקנס, אינם יכולים להיות מכוונים בשום אופן "סכום אסטרטגומי" **אלא להיפך**. בנוסף, נזכיר כי במסגרת חיפוש בביתו של המבקש, נתפסו חבילות מזומנים בכל מיני אתרים בביתו, בסך של כ- 279,770 ₪¹ וכי הקנס ששולם על ידי המבקש לא שולם מכיסו לאחר פרוץ החקירה, אלא שהתביעה הסכימה כי ישולם מתוך הכספים התפוסים, לאחר ש- 30,000 ₪ מתוכם הושבו לבת זוגתו של המבקש.

20. לבסוף אשיב לטענה לפיה המבקש לא זכה להנאה כלכלית כלשהי. אמנם הוסכם כי כספי הגניבה וכספי השוחד לא מצאו את יעדם בכיסו של המבקש, אך מכתב האישום בו הורשע המבקש ומהראיות בתיק עולה כי **המבקש התעשר מביצוע העבירות**. כפי שפירטתי לעיל, המבקש קיבל בכל חודש אלפי שקלים במזומן, תוספת על משכורתו המדווחת, הן ממעסיקו והן מעובד הציבור שהוא פעל עבורו וסייע לו בקבלת השוחד.

התייחסות למתווה החנינה לכבוד שנות ה-70 (להלן: "המתווה")

21. כפי שפורסם על ידי נשיא המדינה מר ראובן (רובי) ריבלין בשיתוף שרת המשפטים הגב' איילת שקד, תינתן חנינה על פי המתווה, רק לאחר שהמקרה ייבחן לגופו ויקבע **שאין במתן החנינה כדי לפגוע באכיפת החוק**.

¹ 1,132 שטרות של 200 ₪; 53 שטרות של 100 ₪; 87 שטרות של 50 ₪; 96 שטרות של 100\$; 4 שטרות של 500 אירו; (סה"כ 236,050 ₪; 9,600\$; 2,000 אירו)

22. לדעתי, קבלת הבקשה דנן תוביל לפגיעה חמורה באכיפת החוק. כידוע, כשעסקין בעבירות כלכליות גורם ההרתעה הינו שיקול מרכזי. לפיכך, בתי המשפט השונים לרבות בית המשפט העליון עמדו על כך שהתשובה ההולמת לעבירות מתחום השחיתות השלטונית וטוהר המידות מחייבת ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריח. ראו למשל דבריו של כב' הש' מני מזוז ברע"פ 3292/15 שלמה לחיאני נ' מדינת ישראל (17.11.2015):

"... ההשלכות של תופעת השחיתות במערכות השלטון, חורגות הרבה מעבר להיבט הצר של מעשה עברייני הפוגע בקרבן עבירה מוגדר. בניגוד לעבירות "רגילות", קורבנותיה של השחיתות שלטונית הם הציבור כולו. השחיתות השלטונית מהווה איום אסטרטגי על החברה. לשחיתות השלטונית יש השלכות שליליות רחבות ועמוקות - חברתיות, פוליטיות, מוסריות, כלכליות ואחרות - להן פוטנציאל ממשי לפגיעה גם בחוסן הלאומי של המדינה. כישלון במאבק בתופעה זו עלול להביא להתפרקות חברתית ולקריסה כלכלית... נוכח זאת קיים אינטרס ציבורי חיוני למאבק ללא פשרות בשחיתות השלטונית, בו לבתי המשפט תפקיד חשוב ומרכזי, וזאת על ידי ענישה הולמת ומסר צלול, ברור וחד משמעי, כי "אין אנשים שהם מעל החוק", וכי עבירות השחיתות ייתקלו בענישה מחמירה ומרתיעה."

23. בענייננו, מדובר במבקש שפגע פגיעה אנושה בשירות הציבורי, מבקש אשר היה חלק משמעותי ממערכת של שחיתות וסיאוב אשר נמשכה שנים רבות. מבקש אשר התנהגותו ופשעיו גרמו לגניבת מיליוני שקלים מכספי הציבור. בנוסף, אין להתעלם מהקושי הרב בגילוי וחשיפת פשעים מסוג זה, אשר מתנהלים במחשכים ואשר לאף אחד אין אינטרס לחשוף אותם, פשעים אשר פוגעים בכל אחד ואחד מהציבור. בענייננו, הפשעים נחשפו והתגלו, במאמצים אדירים של כל גורמי אכיפת החוק, המבקש הובא לדין ונגזר דינו מאחורי סורג ובריח. קבלת בקשת החנינה משמעותה כי המבקש ישוחרר לאחר ריצוי מספר חודשים בודד... אני סבורה כי באופן זה לא ניתן להעביר מסר של הרתעה ובוודאי שלא ניתן להעביר מסר של גמול. לפיכך, לדעתי, קבלת בקשת החנינה במקרה זה תוביל לפגיעה קשה במערכת אכיפת החוק.

24. בנוסף, לפי המתווה יש לשקול את משך ריצוי המאסר. כעולה מהבקשה, בעת זו, ריצה המבקש שלושה חודשים בלבד מתקופת מאסרו העומדת על 18 חודש. על כן, בכלל לא ברור אם המבקש עומד בתנאי הסף למתווה שנקבע.

25. על זאת נוסף כי המתווה מאפשר התייחסות לעמדת נפגעי העבירה. בענייננו, הנפגע הינו הציבור, ובעיקר תושבי עיריית תל אביב יפו, אשר נדרשו לעמוד בתשלומי החובה בגין המיס המסופקים להם, בעוד, כספים אלו זרמו, בניגוד לדין, לכיסיהם של עובדי מי אביבים וקבלנים שזכו במכרזים. יודגש כי גם המבקש נהנה מאותם כספים באופן עקיף (באמצעות התשלום במזומן שקיבל ממעסיקו בנוסף למשכורתו וכן התשלום במזומן שהעביר לו ישירות גם עובד בכיר במי אביבים). לפיכך, מתבקש ליתן את הדעת לקולו של הציבור, שכספיו נגזלו, ללא הסכמתו ושימשו גורמים פרטיים במקום שיושקעו בפיתוח תשתיות המים והביוב של העיר תל אביב יפו.

לסיכום

26. הח"מ סבורה כי אין מקום להעניק חנינה למבקש וזאת על אף מתווה החנינות של שנות ה-70 למדינת ישראל. בטרם הסכימה המדינה לעונש המקל אשר הוצע במסגרת הליך הגישור (ביחס למדיניות הענישה הנוהגת), נשקלו באופן משמעותי נסיבותיו האישיות של המבקש ואלו היוו חלק מרכזי מהסיבות להקלה המשמעותית בעונשו.

27. בסיומם של דברים יוזכר כי עסקינן בפרשייה חמורה ביותר מבחינת טוהר המידות וזיהום עבודת השירות הציבורי. הנאשם לא רק שהעביר כספי שוחד לעובדי מי אביבים, אלא בפעולותיו הישירות סייע לגניבת כספי ציבור בסך של 8.9 מיליון ₪.

28. חומרת העבירות אותן ביצע המבקש ביחד עם אמירות בתי המשפט השונים, לרבות בית המשפט העליון הנכבד בדבר החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מתחום זה, מובילה לדעתי למסקנה שאין להיעתר לבקשתו.

בברכה,

גילית מנטלנבנד, עו"ד

סגנית בכירה בפרקליטות מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)